

во и испячено, щото въ малко врѣме са управи и навикна вече да си държи снагата права.

Мнозина дърти мѣжю, и нѣкои си духовни лица — попове калугере и други, злѣ навикнали, правятъ таквизъ отвратителни работи, щото да са погнусливъ: Едни току си хапятъ брадата, която прѣгъватъ и на лапватъ цяла въ устата си; послѣ отка ъж погледятъ малко, че хайде пакъ ъж налапатъ, безъ да са огаждатъ и сами. Други пѣкъ току си засукватъ мустакитѣ и ги хапятъ съ зъби си, за което никой несмѣе да имъ каже нѣщо. Други пѣкъ туку глождатъ нѣщо съ зъбитѣ си, или ги чистятъ и раскървяватъ, а послѣ плюятъ на земята, безъ да са засрамятъ отъ присѣтствующитѣ, на които може да са погнуси. А нѣкои си, като са протягатъ безобразно, раскършватъ си снагата и скимтятъ като . . . или са прозяватъ невнимателно, срѣщо оногова, който са случи на прѣдя имъ, и издаватъ гласъ: *а-а ха!* . . . Други пѣкъ кихатъ съ гласъ, колкото си можатъ, като да са чюе на далечъ, и съ лигитѣ си попрѣскватъ оня, които сѣ на около имъ, безъ да са посвѣнятъ нѣкакъ. Има и таквизъ, а повечето малки момчега, които кога ще угасятъ свѣщъта, духатъ ъж срѣщо другитѣ, та ги задавятъ съ миризмата. Други пѣкъ, като сѣднатъ нѣйдѣ на високо мѣсто, току си махатъ краката; или са заглѣдватъ, зяпнали, съ отворени уста, и стоятъ като захласнати. Други току подсмърчатъ и си дърпатъ суполя въ носа, безъ да са изсекнатъ; или когато ще са осекнатъ, захвърлятъ си суполя прѣдъ хората; тѣй и като хрчатъ и плюятъ никакъ са незасрамяватъ. Котката, като е едно животно, пакъ не оставя мръсотия около себе си, а го заравя съ прѣстъ или пепель, за да са непогнуси и сама; а колко повече човѣкътъ, който има повече умъ и разумъ?

Всичкитѣ тѣя, всѣки човѣкъ не може да научи отъ самосебе си, а трѣбва други да му наумѣватъ, за да са поправи. Тѣй не сме отучавали много момчета,